

MISSIEHUISFRONT BERGHAREN-HERNEN-LEUR-giro 1010000-

REDACTIE:

J.v.Gelder
A.v.Duifhuizen
W. Soeter

ALTE RHANDE

Het HEILIG BOOMKE is ongewaaid. U vindt er hierboven een schets van van R.Br. Er waren geen bomenrooiers voor nodig, hetgeen we niet kunnen zeggen van de denneboom bij het wijkgebouw. Lees blz. 12, dan weet U er ongeveer alles van.

De motorcross nadert snel. Hij wordt op 2e Paasdag, 30 maart, verreden. In ons vorig nummer schreven we 29 maart, waarmee men ons netjes op de vingers tikte. Zal het ditmaal weer druk worden? Zullen we een Nederlander als overwinnaar kunnen belen? Het is allemaal nog zo onzeker, behalve de enorme kaars, welke wel weer zal branden in de kapel. Die is er altijd en brengt blijkbaar veel goeds, n.l. geen ongelukken en goed weer.

Pasen nadert en een mooie voorbereiding daarop is de Vastenactie. Hoe meer we -naar verhouding- ten bate van de vele doelen van de Vastenactie schenken, hoe lekkerder de eieren met Pasen zullen zijn en nog goedkoop ook. Zelig Pasen.

In Hernen hebben ze met kaarten een nieuw soort rikken uitgevonden: de SCHENKERIK. Dat is altijd proberen, te veel op je maat vertrouwen, zelf bijna niks hebben en dan tenslotte één slag halen met troefaas...

We zitten met plaatsruimte, maar Hernani herleeft! Won van Wamel met 2-1, Echteld 1-0, Herveld 4-1. UNI de volgende keer. We hebben ons laten vertellen, dat er in de toren van Bergharens parochiekerk nieuwe klokken komen. De wijzers zijn in de revisie bij de schilder. We hebben ze echt al enige tijd gemist.

't BEËIN VAN EEN MILJOEN WORDT VERVOLGD:

Jong dat werd me toch een spul door zo'n dooie giro-mul de poen kwam verkeerd in Sneek waar dit on-waarschijnlijk bleek.

Inmiddels zijn ze dan terug daarom ging het niet zo vlug Ook al zijn ze met z'n zessen 'k laat mij 'n volgend keer niet flessen

LIMERICK (zie foto blz.10)
Tussen Marietje en Piet
klopte er iets niet
Hij nam een kloek besluit
trok er even tussen uit
en kwam terug met een portie friet...

Hij gaf haar het zakje en zei:
"Neem dit nu van mij"
Zij ook niet mals
vloog hem om zijn hals
en nu is alles weer koek en ei.....

GEBOREN: 21/1 de Haan, Olaf A. Bergharen
vader: A.P.J., moeder: ten Wolde, J.
18/2 Arnts, Arnoldus J. Bergharen
vader: A.B.M., moeder: v. Kerkhof, H.W.M.
1/3: Peters, Leonardus A.H.J. Hernen
vader: A.J., moeder: v. Lubeek, J.M.
13/3: Winnemuller, Elisabeth G.M.A. Bhrn.
vader: H.A., moeder: Cobussen, A.H.
OVERLEDEN: v. Summeren, Maria, 68 j., Bhrn.
e.v. Buijs, W.G. (11/3)
17/3: Elsen, Adrianus A., 85 j., e.v. Gerrits, G

Opnieuw begonnen

"Het vacantieleven, het zich laten verwennen, het Nederlands praten, de televisie enz. enz., dat alles is weer voorbij. U weet al, dat ik goed aangekomen ben en dat ik op dezelfde missiepost zit, maar nu als pastoor. Onnodig te zeggen, dat ik al weer midden in het werk zit, midden in de zorgen, midden in de rimboe. Ik ben erg blij het thuisfront, de echte missievrienden thuis in Holland, van dichtbij te hebben leren kennen. Misschien hadden zij meer van mij verwacht, dan vraag ik daarvoor excuus. Toch hoop ik iets bijgedragen te hebben tot een zuiverdere missieliefde bij U in die zin, dat Uw edelmoedigheid voor de missie en voor Uw missionarissen echt deel uit maakt van Uw liefde voor God en voor de naasten, dus van de beleving van Uw Christen-zijn, zodat ook Uw naastenliefde in Uw eigen omgeving en Uw gebedsleven er beter op zijn geworden. We kunnen ons Christen-zijn nu eenmaal niet in vakjes verdelen.

Ook hebt U mij geholpen door het voorbeeld van Uw echte missieliefde, om zelf met meer moed en overgave weer aan het werk te gaan. Ik zeg U daarvoor en voor alles wat U voor mij als missionaris hebt gedaan, mijn hartelijke dank. Nu ben ik dus weer ginder. Erg veel ben ik er nog niet uit geweest: één grote fietstocht door vier dorpen en verder rechts en links met de auto van de oud-overste, die een dezer dagen (hij schreef op 1 jan.) weggaat om een nieuwe post te stichten. We hebben de mensen voorbereid op het Kerstfeest, 2 doopjes in afgelegen dorpen en in een dorp ben ik eerst geweest om de dood van een Christen (door vergiftiging) aan zijn ouders mede te delen en later om er een requiemmis voor hem op te dragen.

Voor de rest probeer ik een overzicht te krijgen van alles wat er gedaan moet worden, stel een werkprogramma op, bereid de onderrichtingen voor enz. enz. We zijn met drie paters, waarvan er nu één pas is aangekomen en die voorlopig alleen detail zal leren. De andere pater is juist een jaar in de missie. Dit samen met al wat ik over hier tijdens mijn vacantie verteld heb, zal U een klein idee geven van ons werk. Het tweedelig medische handboek voor missionarissen heb ik al aan gekregen."

Dit was het nieuws, wat pater van Haandel ons nog te vertellen had. Met frisse Bergharense moed is hij begonnen aan zijn 2e missietermijn. Veel succes.

Met kap

Pater Verheijen, van wie we vorige keer schreven, dat hij weer teruggekeerd is naar het ziekenhuis in Hollandia, is nu zelfs per vliegtuig overgebracht naar Djakarta. Daar beschikt men over betere specialisten om de pater van de geelzucht af te helpen. Toen hij nog niets van zijn vertrek naar Djakarta wist, schreef hij:

"Natuurlijk is een foto wat anders dan een tekening, dus zal een schets, van iemand gemaakt, verschillen van zijn foto. Maar de mooie poesjes in het januari-nummer --tekenaar-- of ster gij zijt onbetaalbaar; gij krijgt dan zeker ook niets anders dan straks een eeuwig loon (hetgeen hier beneden bij de boerenleenbank niet is op te nemen) -- die mooie pesjes ('t zijn geen katten!) lijken toch helemaal niet op de foto, die ik eerder gestuurd kreeg van een feest met 25 grijze haren en een pracht typemachine. Nu moet U niet denken, dat ik me gestoord heb aan het feit van poesenkoppen in plaats van ossenhoofden, maar die.....kappen! Neen, dit kan niet. Tegenwoordig mogen de dames ter kerke gaan zonder hoed, een bisschop heeft vaak zijn mijter af, maar zusters zonder kap..... is tegen de natuurwet, want zo zijn ze niet geschapen. Derhalve, hooggeachte redactie, vraag ik een rectificatie: graag in een volgend nummer eerherstel aan deze drie dappere "ossen" door ze af te beelden als os of poes, maar MET EEN KAP !"

Dat wordt moeilijk. Zonder een gere nomeerd tekenaar te moeien, meenden wij al een beste afdruk te hebben gemaakt van de foto, die de zusters ons zelf toestuurd. Er was echt geen kap bij. Niettemin willen wij wel aan de wens van pater Verheijen voldoen, maar dan een volgende keer! Hij gaat verder:

"Niet alleen de limericks (wij geven

U hiernaast een schets tekening van een der limerickmannen, red.) ook al het andere heb ik gelezen in de laatste nummers. Dank voor al het goede en blijde nieuws.

Mijn medeleven met tegenslag b.v. de motor van Jan van Haandel. Wanneer er over hem geschreven wordt, valt nog al eens het woord "vet". Heb ik goed begrepen: ongeluk -motor helemaal kapot- pater niets!?"

Begrip was verkeerd. Ongeluk gebeurde met een auto, die hem naar de plaats van bestemming bracht. De pater was alleen wat geschrاند. Motor ging toch wel kapot.

De dertiende

Zuster M.Reinera SVD, bij ons beter bekend als Riet van Heumen, heeft op zondag, 8 maart, het missiekruis gekregen en zal op 20 april naar de missie in Aruba vertrekken. Zij is hiermede de 13e missionaris geworden, waarvoor ons thuisfront Hier en Ginder heeft opgericht. Ons blaadje zal ook haar gaan volgen naar de West, waar we haar veel missieijver toewensen. Ongetwijfeld zal ook zij ons van haar ervaringen gaan schrijven. Aan zon zal het haar in ieder geval daar niet ontbreken, want ze schijnt in de West heel wat meer dan in ons land. Goede reis en tot ziens.

=====

twintigers

DOE
MEE

De 20-km-wagens bijzen als paddestoelen uit de grond. Aan Hernen de eer reeds enige tijd de eerste te zijn, maar nu wordt Bergharen er door overstroemd. Mensen, die graag iets organiseren, hebben al meteen de gelegenheid aangegrepen om er een slaatje uit te slaan. Zo zal op de eerste woensdag na Pasen een behendighedsrit voor twintigers worden gehouden. Er zal worden gestart en ook gefinisd bij de Bergharense molen. De rit wordt gereden rond de berg. Het eerste voertuig zal 's avonds om 7 uur vertrekken. Onderweg moeten enige -overigens niet te moeilijke- hindernissen worden genomen. Er mag alleen stadsverlichting worden gevoerd. Tot en met 30 maart kan men zich als deelnemer opgeven bij een van de postboden, die men toch dagelijks ziet of telefonisch onder nummer 294 Bergharen en 326 Hernen. Het inschrijfgeld bedraagt f. 1,50 en moet ter plaatse vóór de start worden voldaan. Omdat er nog niet voldoende twintigers zijn, mogen ook anderen meedoen, maar er mag met geen hogere snelheid dan 20 km per uur worden gereden. Wie harder rijdt, wordt onherroepelijk gediskwalificeerd. De diverse voorwaarden worden aan de deelnemers bij de start uitgereikt.

Er zijn prachtige prijzen beschikbaar en wie nog prijzen wil geven kan bovenstaande telefoonnummers bellen. Ze worden dan afgehaald.

Wie het startschot geeft en de prijzen uitreikt, blijft nog een verrassing. Na afloop van de ritten zal er een gezellige bijeenkomst zijn in de molen. Iedere deelnemer mag iemand meebrengen. Met de P.G.E.M. is overeengekomen, dat er voor die dag een prachtige wiekenverlichting zal branden. We verwachten veel publiek.

Leeziek

"Zeer geachte...enz." zijn de woorden waarmee zuster Elisabeth van Oss ons ten afscheid haar schrijven begint: "U weet de laatste dagen voor de afreis (8 februari) van 'n missionaris zijn drukke dagen, maar ik kan en mag toch niet nalaten om U nog even te komen bedanken voor Uw gulle gift, die ik namens Hier en Ginder en nog van andere weldoeners nu en ook bij mijn zilveren professiefeest mocht ontvangen, alsook voor alle mooie wensen en beloofd gebed."

Tussen twee haakjes: onze kas was leeg, maar de giro begon weer te groeien en daar is een voorschotje voor zuster van Oss afgehaald in het vaste vertrouwen, dat er bij de abonnementsgelden toch wel wat extra's binnen komt....red.)

En de vertrekkende zuster gaat verder:

"Met alles was ik o zo blij, omdat ik met al het gekregene ook weer zoveel anderen blij kan maken. Als alles goed gaat, hopen we op 25 februari weer voet op Braziliaanse bodem te zetten, maar voor ik ben waar ik zijn moet, zullen er zeker nog wel een dag of tien over heen gaan. Het werk, dat me daar wacht, is wel van andere aard dan het tot 1962 was. Ik krijg n.l. de zorg voor een weeshuis met ongeveer 20 kinderen van 4 tot 16 jaar. Wel niet zoveel in getal, maar als U weet, dat noch rijk noch staat (provincie) en noch gemeente hier iets aan doen, dan begrijpt U nog beter hoe groot en aangenaam de verrassing was, die U door Uw goedheid mij bezorgde. Graag laat ik U daarom delen in mijn gebed en offer om zo Gods rijkste zegen af te smeken op al Uw ondernemingen. Dus nog eens veel en hartelijk dank en met veel interesse blijf ik Hier en Ginder vanuit de rimboe volgen. Ik schrijf nog wel 'ns."

Schrijven deed ze inderdaad. Tezamen met de familie van Oss ontvingen we van haar een reisbeschrijving, waarvan we onze lezers voorlopig slechts vertellen, dat de zeeziekte van bijna alle passagiers daarin overheerste. Wat waren die zusterkes ziek! Maar op 25 februari arriveerde zuster van Oss in Rio de Janeiro en intussen is ze ongetwijfeld al in haar nieuwe missiegebied.

Oostpriesterhulp

In Hernen hield de Oospriesterhulp een inzameling, welke niet minder dan f. 705,96 en een enorme massa goederen opleverde. Hulde aan de ophaaldienst!

12- twee historische bomen

De kruisweggangers (ook wel Lofvervangers genoemd!), die zondag, 15 maart, op de Kapelberg kwamen, keken raar op: HET HEILIG BOOMKE was opgewaaid. De straffe Oostenwind had fel op hen neergeboukt en uiteindelijk begaf de oude stam het. 'n Paar banken moesten het ontgelden. De boom is bijna 300 jaar oud en begon de laatste jaren tekenen van slijtage te vertonen. Het einde kwam echter nog als een verrassing en velen zullen het boomke missen.

't Is altijd het HEILIG BOOMKE geweest en gebleven. HEILIG...we lezen daarover in het boekje van wijlen sekretaris van den Heuvel, dat deze boom geplant moet zijn tussen 1670 en 1675. Het volk noemde hem "heilige linde", omdat hij bij genis aan een kapel, die was afgebroken door beeldenstormers, de herinnering levendig hield aan een groot verleden..

BOOMKE...het kan vroeger een boomke geweest zijn, maar nu was het 'ne kanjer van 'ne boom!

Onder aan de stam van de boom zijn nieuwe telgen opgeschoten en een er van is misschien bestemd om nu het heilige boomke te worden. En dan terecht een boomke, want de schaduw er van zal de eerste jaren gering zijn. Jammer voor de stenen bank, waaraan ook zovelen mooie herinneringen hebben, zelfs tot in Hilversum...
=====

0 denneboom.....

Toen we de vorige keer het Wit-Gele Kruis feliciteerden met het zilveren bestaan, hebben we terloops even opgemerkt, dat de grote denneboom voor het wijkgebouw het had afgepikt en moest verdwijnen. Er had een inschrijving plaats en Goos deed het hoogste bod. Het rooien was lang geen kleinigheid. Een van de wortels was helemaal onder het wijkgebouw gegroeid en op deskundige wijze moest eerst worden bekeken, dat het gehele gebouw inclusief dokter en zuster niet mee zouden worden gerooid. Verder moest de weg er onbeschadigd uit te voorschijn komen en dus is Goos naar boven geklommen om eerst de takken er af te halen. Behoudens het feit, dat eenmaal zijn pet afwaaiden en daardoor de maan begon te schijnen, ging dat zonder hindernissen. Op 9 maart werden er nog de deskundigen Thé, Bertus en Herman bijgehaald en onder politie- en veel buurttoezicht moest de lange den naar beneden worden getrokken. Goos had in de

top een touw bevestigd en nadat het voeteinde met forse aksslagen was veranderd in een naaldhak, zou het gaan gebeuren. Twee hindernissen moesten nog worden genomen: het hek van de donineestuin moest er ongedeerd uit te voorschijn komen en de P.G.E.M. zou nog graag zien, dat een van de pas geplaatste gloednieuwe lichtpalen de strijd zou overleven. Er werd gewikt en gewogen. Een der deskundigen -erg verzekerd van succes- wou zijn pet leggen op de plaats waar de boom moest vallen. Hij wou zelfs de dominee naar buiten halen om de boom precies langs de rand van zijn hoed te laten scheren. En de dokter zei nog tegen Goos: als de lamp niet geraakt wordt, dan zal 't 'nzijn. De raadgevingen waren niet van de lucht. Slechts één verkeerd trekje aan het touw kon de koper en ook de lamp of het hek noodlottig worden.

Precies om half 4 kraakte de laatste wortel. Het wijkgebouw schudde op zijn grondvesten, de zuster hield haar hart vast, maar het bleef staan! De touwtrekkers verwijderden zich op behoorlijke afstand en zagen het lange gevaarte op zich afkomen. Het hartegeklop overtrof het gekraak van de boom, maar werd ook weer overtroffen door het gerinkel van een lanpekap, die werd meegenomen door de ene tak, die aan de boom was blijven zitten. Met donderend geweld kwam tenslotte de den dwars over de weg terecht. Verslagen stonden de deskundigen te kijken. Ze gaven elkaar de schuld. De boomrooierseer was hun ontnomen. Er was te veel volk bij geweest. Te veel mensen hadden er zich mee bemoeid. Iedereen neende er verstand van te hebben. Die lamp had niet hoeven te sneuvelen, maar deed het toch!

Goos zit nu met de stukken. Wij zijn niet deskundig op electriciteitsgebied, maar we hebben ons laten vertellen, dat de reparatie met alle bijkomende kosten van servicewagen, werklonen en materialen wel meer dan f.100,— kan gaan kosten. En dan is de boom wellicht nog duur genoeg, tenzij...de verzekering de schade dekt of er voor f.100,— schik bij komt.

Onze linerickman zegt er tenslotte het zijne van:

Drie houthakkers, lang geen nieuwbakken, zouden een denneboom gaan hakken. Doch toen 't gevaarte was geveld stonden zij versteld: ze hadden een lichtnast te pakken..... waarmee we 't wel kunnen doen.